

Annal IX.

No. 36.

4 Iunie 1906

ALBINA

REVISTĂ POPULARĂ

Ȧpare in fiecare Duminică

COMITETUL DE REDACȚIE:

ION KALINDERU

P. Gârboviceanu	Δ P. Dulcu
G. Coșbuo	V. S. Moga
G-ral P. V. Năsturel	N. Nicolaescu
G. Adamescu	Gr. Teodossiu
I. Otescu	▽ C. C. Pop.-Tașoă.

O RUGĂMINTE ABONAȚILOR NOȘTRI

Cu prilejul sfârșitului anului școlar, se dau copiilor slitori premii, de obicei în cărți.

Din existența de 9 ani a revistei «Albina» s'a putut vedea că ea este o adevărată călăuză pentru viața de toate zilele a fiecărui cetățean. Prin sfaturile ce ea dă, ea și prin articolele de igienă, agricultură, horticultură, creșterea vitelor, sericicultură, etc., ea este un bun sfătuitor în ori ce împrejurare; iar prin bucățile asupra istoriei patriei, dezvoltă dragostea de țară și de neam.

Pentru a o putea pune în mâinile tuturor, am broșat în volum, colecții de câte 3 luni, cuprinzând câte 13 numere, de câte 6 luni, cuprinzând 26 numere și colecții de câte un an, cuprinzând 52 numere.

Volumul broșat pe 3 luni costă lei 1,50

» » » 6 » » » 3,—

» » » 1 an » » 6,—

Asemenea am făcut *volume legate* pe un an, costând 7 lei volumul.

Rugăm dar persoanele cari vor să dăruiască cărți de premii la copii să ia revista «Albina».

Celor ce cumpără 10 volume, li se dă un rabat de 10 la sută din prețul arătat mai sus.

Facem un călduros apel Domnilor învățători și ii rugăm a recomanda revista «Albina» între cărțile de premii.

Toate cererile trebuie însoțite de cost.

Cheltuelile de porto sunt în socoteala revistei.

LICITAȚIUNI

În ziua de 13 Iunie 1906, ora 10 și jum. a. m., se va ține la Eforie, Bulevardul Elisabeta, licitație publică cu oferte închise, pentru darea în întreprindere a construirii unei magazii de bucate, pe proprietatea Rătești din jud. Argeș.

Devizul e în sumă de lei 5.233,26.

— Pentru darea în întreprindere a :

1) Una casă de arendaș, devizul de lei. 4.289,17

2) Un pătul de bucate 2.411,48

In total. 6.700,65

ce urmează a se construi pe moșia Perii-Râioși, Căzâneștii-Gârdești din jud. Teleorman.

Supra oferte și oferte condiționale nu se primesc.

Condițiunile, planurile și devizul se pot vedea la Serv. Domenial al Eforiei, Secția Bunurilor, în zilele de lucru, între orele 10^{1/2} — 12^{1/2} a. m.

Se depune ca garanție provizorie lei 5⁰⁰ din suma devizului, cea definitivă va fi de 10% din suma rezultată la licitație.

— În ziua de 28 Iunie 1906, ora 10^{1/2} a. m. pentru vânzarea de veci a viei Eforiei dela Valea Călugărească, din județul Prahova.

Garanția pentru admitere la licitație este de lei 1.500.

Pentru închirierea a :

1) Pivnița de sub prăvălia No. 4, din palatul băilor Eforiei, de pe Bulevardul Elisabeta din Capitală, cu începere dela data aprobării, garanție provizorie lei 75.

Supra oferte și oferte condiționale nu se primesc.

Condițiuni și informațiuni se pot lua la Serviciul Domenial al Eforiei, secția Bunurilor, în zilele de lucru, între orele 10^{1/2} — 12 a. m.

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin, pe an lei 8
 6 luni 3 | Un număr . . . . . 15 bani
 Pentru anunțuri 1 leu linia. Mica publicitate, 5 bani cuvântul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

SUMARUL :

A., Jubileul României.—Sofia Nădejde, Negoful la sate.—Florea Cristescu, Povestea neamului nostru. — N. Rădulescu-Niger, În Iunie (poesie). — R. V., Plivitul viei. — Radu, Prăpădenia unui oraș.—Irimia Popescu, Agricultură.—Gr. Teodosiu, Cântec de primăvară (muzică).—T., Căsătoria Regelui Spaniei. — R., Alcoolul și exercițiile fizice. — Dela Corod, Dări de seamă.—Bibliografii.—De pe Domeniile Coroanei. — Dela sate. — Mulțumiri. — Apel. — Lista tragerei a II-a a loteriei Bisericii «Buna Vestire» din Buzău. — Cronica săptămânii.

Ilustrațiuni: M. S. Regina Elisabeta, în anul încoronării, 1881. — M. S. Regele Carol I, în anul încoronării, 1881.—Cum se face agricultura în streinătate.

JUBILEUL ROMÂNIEI

Jubileul M. S. Regelui este și jubileul României, căci noi serbăm acum nu numai împlinirea a 40 de ani de domnie ai primului nostru rege, dar și încheierea unei epoci de transformări fundamentale în viața noastră de stat, epocă de progres din toate punctele de vedere.

Ne bucurăm, pentrucă Bunul Dumnezeu a îngăduit ca Regele Carol să fie în anul 1906, voinic și sănătos spre a vedea roadele muncii Sale de aproape o jumătate de veac.

Ne bucurăm, pentrucă, în vremea aceasta, s'au găsit în țara noastră destui oameni cari să-și închine viața pentru ridicarea patriei și să fie sfătuitoarii pricepuți și devotați ai Suveranului.

Ne bucurăm, pentrucă toate ramurile activității publice și particulare s'au desvoltat în mod așa de simțitor, în cât, în unele privințe, cei cari fac comparație între ce eră acum 40—50 de ani și ce este astăzi nu pot să-și stăpânească mirarea de repeziciunea cu care am înaintat.

Suntem acum în situația călătorului care a urcat un deal. Ajuns la vârf, el stă să se odihnească și să măsoare cu ochii depărtarea dela punctul de unde a plecat până în locul unde s'a oprit la odihnă.

Am plecat dela două țări d'abia unite, cu nesiguranță în

legăturile lor, cu unirea turburată prin încercări de despărțire.

Am plecat dela vasalitatea și plata tributului către Sultan.

Am plecat dela o armată neînsemnată, având d'abia începuturi de întemeiere.

Am plecat dela căruța de poștă.

Am plecat dela un învățământ mărginit și sărac.

Am ajuns la un regat care are loc de cinste între statele europene; care și-a câștigat independența prin vitejie; am ajuns la o armată de peste 200.000 de oameni pe deplin organizată; am ajuns la 3.200 kilometri de drum de fier, la vapoare cari duc pavilionul român peste mări în țări depărtate; am ajuns să avem școli de toate gradele, cu corp didactic bine pregătit și numeros, cu localuri școlare bine întocmite.

România poate — zice un ziar strein — să se uite acum înapoi și să se privească cu mulțumire și încredere, căci stăruința în progres, de care a dat dovadă, este un frumos exemplu, care poate servi oricărei țări.

În adevăr, serbările jubilară sunt un minunat moment pentru cercetare a celor trecute. Să vedem ce a fost, ce am făcut până astăzi — ca să ne deslușim și mai bine pentru ceea ce trebuie să facem de aci încolo.

Căci națiunile nu pot sta pe loc. Ele cată să meargă mereu, mereu înainte.

Revista «Albina» își propune deci să facă această cercetare. Rând pe rând, toate manifestările vieții noastre de stat și ale vieții noastre particulare, se vor studia cu cât mai multe amănunte, pentru a putea să înțelegem pe deplin cum s'a format România modernă.

A.

Negoțul la sate.

Se disprețuește mult negoțul ce se face la sate, sub cuvânt că nu se face dever mare! E adevărat că prin satele sărace și cu puțini locuitori nu-i vre-o mare procopseală. Dar sunt sate mari unde neguțătorii, fie străini, fie români, iau de pe norod zece piei. Câștigă în două chipuri: ca vânzători și ca cumpărători. Sătenii, de obicei, n'au bani, de aceea sunt siliți să facă schimb, ca pe vremile, când nu erau pe lume bani. Aduc ouă, păsări, unt, pâine albă ori porumb și iau în schimb marfa, de care au nevoie. Țăranul, departe de oraș, habar n'are de prețul lucrurilor ce vinde. Negustorul îi dă cât vrea, și-i silit omul să ia, fiindcă la oraș nu poate merge, iar la alții n'are cui vinde. Deci negustorul dă cât vrea și săteanul pierde bani mulți la lucrurile ce dă în schimb pe marfă. Negusto-

rul nu se mulțumește cu câștigul ce va avea dela lucrurile săteanului, ci caută să câștige cât mai mult și de la marfa ce-i dă, luându-i preț mai mare, dându-i strâmb, și lucru prost. Mai e și alt rău prin sate, din pricină că sătenii nu sunt luminați și n'au chip de a-și vinde bine ce au de vânzare. Umblă samsari și negustori, cari, vezi Doamne, zic că dau preț mai bun. Când vin în sat au grijă să cumpere pe vre-un sătean, care să bată toba că el și-a vândut grâul, ovăzul ori porumbul cu atâta și atâta chila. Sătenii, ca oile: a dat unul, dau cu toții, și vând dese ori roadele cu preț de răs, fiindcă habar n'au pe cât se vinde la oraș ori în port.

Iată-l dar pe sătean că vinde eftin și cumpără scump. Dacă într'un an vinde lucruri de o sută de lei, abia de capătă pe ele șazeci, deci o pierdere grea de patruzeci lei; iar marfa cumpărată o plătește tot cu patruzeci de lei la sută mai scump. Dintr'un condeiu îi ese Românului din pungă optzeci de lei pe an, cel puțin. Dar care țaran vinde numai de o sută de lei și cumpără numai tot de atâta?

E însă o vorbă: «toată boala își are leacul; numai să-l știi». Leacul ar fi, și s'a și făcut în unele locuri tovărășii la sate.

Tot satul face o tovărășie, pun cu toții ceva bani la un loc, să leagă că vor cumpără și vinde numai la prăvălia lor.

Ar fi deci în fiecare comună o bancă sătească și o tovărășie sau sindicat pentru negoțul satelor. Aci ar pune în capul tovărășiei un om destoinic și cu chezășie. Slavă Domnului, sunt destui cărturari, cari se pricep, fie că au școli de comerț, fie că nu, și n'au slujbe! Acestora le-ar plăti o leafă și li s'ar da și ceva parte la sută ca să pue mai mult interes. Leafa lui și zeciueala ar fi un nimic pe lângă cât pierd țaranii azi.

În Moldova au început a se face asemenea tovărășii. La început băncile erau în legătură de aproape cu aceste tovărășii negustorești. Centrala băncilor din București însă s'a temut să nu se piarză banii băncilor și a cerut ca băncile ce stau în legătură cu dânsa să nu se amestece în astfel de daraveri, ci să se facă, unde vor oamenii, tovărășie deosebită. Poate că e bine să nu se amestece una cu alta; dar trebuie ajutate cu sfat și, la nevoie, cu bani ca împrumut, ca să poată avea cu ce cumpăra marfa. Așa și face Centrala. De obicei, țaranii n'au bani, dar ar trebui socotiți ca tovarăși și acei cari lasă și aduc spre vânzare lucrurile lor. Să li se arate că pe lângă că-și vând lucrurile mai cu preț și vor avea marfă mai bună și cinstit cântărită, la sfârșitul anului, când se fac socotelele, vor avea și un câștig potrivit cu banii ce-au pus la tovărășie. De pildă dacă unul a pus bani ori lucruri de o sută de lei, la sfârșitul anului, dacă tovărășia va merge și sătenii vor cumpără de-acolo tot,

va putea să dea un câștig de 10 la sută. Iată deci cum, pe lângă foloasele de a nu fi înșelat la vânzarea lucrurilor și la cumpărarea mărfii, mai ai și un folos de câteva zeci de lei, care-ți vin așa pe deasupra! S'ar putea ținea seamă și de ce cumpărători face fiecare la prăvălie la împărțirea câștigului.

Se înțelege că noi pe hârtie le ticluim lesne, știm însă că treaba e mai grea la fața locului. Am aflat multe dela prieteni și cunoscuți din Moldova, cari s'au apucat de asemenea lucruri. Prea adevărat că-i greu de regulat comerțul la sate; dar e o faptă mare și vrednici sunt de cunoștința neamului întreg cei cari o vor începe și duce la capăt bun.

Să ne gândim cu toții, că sunt în țara românească atâtea mii de sate, vine deschise, prin cari se scurge munca țărănimii și nu din avut, nu din prisos, ci din neavut; se rupe pâinea dela gura copiilor ca să îmbogățească tot soiul de neamuri străine, pe când în orașe mii de cărturari stau îngroziți, neștiind de ce să se apuce, după ce au făcut școli cu anii de-a rândul. Pentru 50 de locuri la poștă ori la telegraf, cu 45 de lei pe lună, s'au înfățișat acum 500 de inși!

Așa-i că-i fioros gândind ce vor face satele rămase pe dinafară? În orașe nu pot intra în negoț, fiindcă este aproape tot în mâna străinilor și aceștia pun de-ai lor; căci, de când lumea-i e mai aproape de piele cămașa decât sumanul. Deci tuturor acestora li se poate da oare cari lămuriri despre negoț și socoteli și să-i îndrumăm spre negoțul satelor.

Bine înțeles, să-i ție din scurt cărturarii satelor, să le ia răfueală în fiecare lună, punând banii la bancă și așa mai încolo.

Ce foloase mari n'ar aduce asemenea tovărășii! Trebuie să fie cineva tâmp ca să nu le priceapă.

Tovărășia sătească, vânzând de-a dreptul la port ori la negustori mari din orașe, câștigul samsarilor și mijlocitorilor va rămâne în punga săteanului, pe lângă că nu va fi înșelat la preț ori la cântar. Acuma samsarul trebuie să-și scoată cheltueala lui și a căruței; iar dacă săteanul merge singur la oraș, tot acolo ese, ținând seamă de cheltueala drumului, de zilele pierdute și de altele multe. Dimpotrivă, dacă țărăniile ar întruni grâul, porumbul, lâna, păsările și tot ce are fiecare de vânzare, la un loc, s'ar vinde mai cu preț. Iar câștigul mijlocitorilor ar rămâne în punga sătenilor, fără bătaie de cap și pierdere de vreme.

Grâul și altă pâine, fiind la un loc, se poate da la gară, de acolo dă chitanță și, dacă vrei, și bani. Iar, după ce se vinde la Galați sau Brăila, primești rămășița. Tot așa omul din capul tovărășiei se înțelege cu negustorii mari din țară ori din străinătate pentru vânzarea ouălor, păsărilor, untului ori lânii.

Tot așa de mari foloase va avea satul și dela mărfurile

de cari are nevoie să cumpere: le va căpătâ mai eftin, luând în câtimi mari dela negustorii toptangii. Nu mai departe satele dela munte vor aveâ mălajul mult mai eftin, luându-l de-a dreptul dela moară, decât dela mălăerii cari umblă prin sate. Asemenea tovărășii sătești ar fi din ce în ce mai folositoare, când ar putea aduce tot ce trebuie satului, nu numai de mâncare ci și îmbrăcăminte, unelte de muncă, mă rog, tot, căci le-ar cumpără cu toptanul și le-ar aveâ mai eftine.

Toate sunt frumoase și sătenii le vor înțelege lesne. Primejdia cea mare e în cei cari trăesc până acuma din aceste câștiguri de pe spinarea țaranilor. Ei nu se vor lăsa lesne bătuti. Se vor înțelege cu negustorii mari și vor lăsa la început marfa mai eftină decât tovărășia sătească, numai ca s'o doboare și apoi să ia iar zece piei de pe oameni. Aci trebuie arătat oamenilor negru pe alb planul dușmanului, care vrea să-i doboare tot pe ei. Să se vază dacă marfa lui nu cumva e mai proastă și o dă lipsă, să i se dea pe față toate metehnele; dar mai ales să lege pe toți sătenii prin interes, dându-le parte potrivit cu marfa ce ar cumpără.

Oricum, multă vreme nu o să-și poată bate joc de marfa lui și în câteva luni li se va da pe față cinstea.

Să nu se crează că e vre-un negoț neînsemnat. Intr'un sat de trei sute de case, în Moldova de sus, prăvălia satului face deveră de o sută cincizeci de mii de lei pe an!

Și nu are încă în mână tot negoțul; aduce numai mărfurile cerute de săteni pentru mâncare și nici n'are în mână vânzarea ce fac sătenii cu lucrurile lor, cari ne-apărat ar împătri socotelile.

Rugăm pe toți să gândească și să aducă la cunoștința tuturor observațiile și greutățile ce au întâmpinat. Numai prin cercetare și prin povățuirea în de noi se va da peste calea cea mai bună, care să ducă la împlinirea planului urmărit de toți binevoitorii neamului.

Sofia Nădejde.

Numărul limbilor. Un geograț francez a constatat, că pe tot pământul sunt 860 de limbi cu 5000 de dialecte. În Europa sunt 89, în Africa 115, în Asia 133, în America 417, iar celelalte 117 se vorbesc în Oceania. De mirat este că pe mai multe insule mici din Oceania cu toate că nu sunt departe una de alta, se vorbesc diferite limbi, așa că locuitorii îndată ce intră în legături unii cu alții, numai prin tălmăciu să pot înțelege.

Vorbe bătrânești.

- Omul fără greșeli, n'are nici o rușine.
  - Cea ce face Dumnezeu, este bine făcut.
-

Povestea neamului nostru.

Și așa, măi fraților! Zi, mi-a venit și mie rândul să vă spui o poveste!

Și-o să vă spui! De ce să nu vă spui?... Că ce minunate sunt poveștile, mai ales când n'ai altceva mai bun de făcut.

Cu ele omori pustia de vreme, în aste seri lungi și posomorite, ba îți mai înveselești și inima amărâtă de necazurile vieții.

Poveștile sunt ca niște fecioare blânde și frumoase; râd și plâng cu toată lumea, le afli ori și unde și nu mor niciodată. Cu ele ne-am pomenit noi din leagăn!

Câte povești frumoase nu ne-or fi tors mamele noastre pe vremea aceea fericită; dar noi nu le mai ținem minte, căci eram prea tare fermecați de dulceața și de duioșia cântecului: «Nani, nani, puiul mamei», care se strecura printre povești ca un fir de aur printr'o canură de mătase.

Poveștile stau la masă cu craii și cu împărații, tănuiesc cu reginele, țin sfat cu împărătesele și li-i întotdeauna ușa deschisă la fel și fel de fețe. Dar — după câte am auzit și eu pe ici, pe colea — cică mai bine le-ar prii când însoțesc oamenii pe cale, când țin de urit babelor și când își încălzesc oscioarele pe lângă vetrele muncitorilor.

Așa-i zău! Sunt ciudate și poveștile astea, bătu-le-ar norocul! Auzi dumneata, tug de prin palatele aurite ale regilor și împăraților și vin de petrec vesele, în prejurul unei ulcele cu vin, ori lângă o strachină cu boabe fierte, în bordeiul cine știe cărui om nevoiaș.

De multe ori le găsești stând la sfat cu ciobanii, seara la foc, în preajma oilor; ba nici din corturile țigănești nu lipsesc posnașele! De câte ori nu le găsești stând turcește lângă cușniță, râzând și chicotindu-se ca la ele acasă.

Așa sunt ele lăsate dela Dumnezeu, să ne iubească mai mult pe noi, ăștia mulții și săracii. Și pentru asta, să ne bucurăm, măi fraților, căci tot mai bine este când pe vatră, în locul sărăciei bătrâne și sbârcite, se răsfață o poveste tânără și frumoasă ca Ileana Cosânzeana.

Iar eu, am să vă spui o poveste lungă, lungă cât postul-paștelui și frumoasă, frumoasă nevoie mare. Și s'o ascu-

tați cu băgare de seamă căci este povestea neamului nostru.

Da am să vă spui *povestea neamului nostru*.

Ascuțiți-vă mințile, deschideți-vă inimele și fiți cu luare aminte, că mi-e mărișor caerul și vreau să vi-l dau gata deși nu prea pot toarce așa de Doamne-ajută.

Iar dacă torc eu firul mai gros așa pe alocuri, să dați și voi mai tare cu vătalele, să-i mai saie nodurile.

Și acum fiți gata-gata, că i dau drumul fusului.

Cică a fost odată ca niciodată, de mult mare, de mult, de când nici bunica bunicii mele nu și ar aduce aminte. Au fost... un împărat și o împărăteasă bătrâni, bătrâni și cocoșați, cocoșați, că deabia își duceau zilele de bătrâni și de cocoșați ce erau.

Și bunul Dumnezeu, ca să le mângâie bătrânețele, le dăruise doi feciori mândri și frumoși, ca doi luceferi.

Și erau fericiți bătrânii ca nimeni pe lume și le erau dragi feciorii, le erau dragi, de-i pierdeau din ochi, nu altceva.

Să-i fi văzut mare pe feciorii împăratului, când plecau la vânătoare, atunci parcă erau niște smei înaripați ca cei din poveste, nu feciori de împărat. Atunci — numai să te fi dat de-o parte și să fi privit cum le străluceau straela țesute în fir de aur și cum le sclipeau armele ca niște pietre nestimate — pe pământ, din cer picate. Iar pe împărăteasă — mamă doamne — s'o fi văzut cum îi sărută de bucurie, înainte de plecare și cum apoi îi privea din prispa palatului, cu ochii scâldați în lacrimi de fericire, pe când ei se duceau zburând, pe caii lor năpraznici, până se pierdeau departe, în zările albastre.

Și s'au însurat, măi fraților, feciorii împăratului, amândoi odată și și-au luat niște soțioare mândre și frumoase, frumoase, numai ca ele. Și-au făcut o nuntă mare, împărătească cu alaiu și cu veselie de s'a dus vestea peste nouă mări și nouă țări. Vinul curgea din berechet, pe toate cărările și numai cine n'o fi vrut n'o fi băut; lăutarii cântau în ruptul arcușului; iar lumea după lume se legănă voioasă, în hore mari, rotate, de parc'o bătea vântul.

Cât despre împărat și împărăteasă, ei mai, mai, să-și piarză roșul, de-atâta fericire.

Iși văzuseră visul cu ochii!

Și n'au mai trecut multă vreme după nuntă, căci... iată

li s'au apropiat bătrânilor ceasul să se ducă după lumea albă, și s'au dus!

Dar înainte de a închide ochii, au lăsat cu limbă de moarte, stat feciorilor să împărătească în locul tatălui lor — pe rînd — fiecare câte un an. Iar feciorii, după ce au plâns, cât or fi mai plâns pe părinții lor, și-au stăpânit inimile, și-au întors gândurile spre treburile împărăției și s'au înțeles care să împărătească mai întâiu. Și a început — după cum se și cuveneà — să împărătească fratele cel mai mare.

Și a împărățit el cu pace și cu liniște un an întreg. Dar... când să dea — după sfatul părinților — rînd fratelui cel mai mic a pus — mări nenisorilor — picioarele în prag și nu, și nu, că taică-său pe el l'a lăsat împărat pe toată viața.

Și ca să se curețe de frati-său l'a băgat la închisoare, iar el a împărățit înainte fără frică și fără rușine, vreme îndelungată.

Și fratele cel mic — că uitasem să vă spui — avusese o fetiță; atîta îi dăruise Dumnezeu. Și rămăsese mititică fără sprijin, prin ușile oamenilor și-a crescut necăjită și amărită, ca vai de ea, până și-a făcut milă un boer, de-a strâns-o după drumuri și-a căsătorit-o cu fiul său.

Și trăia mulțumită mireasa în casa boerului, așa de mulțumită, în cât o fericeà o lume de norocul ce detese peste ea.

Dar împăratul — care, ca al cu musca pe căciulă, se temeà până și de umbra lui — se temù ca nu cumva fata lui frate-său — nepoată-sa — să facă vre-un copil, care să-l dea jos din scaunul împărătesc.

Și o luă din brațele bărbatului, îi lăsă pe toți, câți o cunosuseră, cu lacrimile în ochi și o trânti la închisoare fără vină și fără judecată.

Și acolo, în besna rece și înăbușitoare a temniței, biată femeie născu doi copilași gemeni, micuți și frumoși, de parcă erau picați de sus, nu altceva.

S'o fi văzut biet pe sărmana femeie, cum îi desmerdă, cum le cântă și cum îi bocià scaldându-i în lacrimi. I se rupeà inimă când se gândeà că n'are măcar o cărpă, ori vorba cântecului:

Un scuticel
Cât de rupticel

ca să le înfășure oșcioarele; dar se mulțumeà că-i are și-așà

goi și despueți, că-și mai mângâia cu ei zilele grele și lungi ca anii, în acea închisoare înfricoșată, de unde nu se zărea niciodată, lumina soarelui.

Dar nemilosul împărat nici această mângâere nu i-o lăsă, sărmănica de ea. Căci însetat după sânge și nebun după slavă, porunci unui slujitor al său să ia copilașii dela sânul mamei lor, să-i omoare și să le păstreze numai ochisorii, ca dovadă că i s'a îndeplinit fioroasa poruncă.

Intr'o noapte neagră ca păcatul, slujitorul împăratului se coborî în temnița lehuzei, îi smulse copilașii din brațe, și lăsând-o leșinată pe dușumeaua rece, se duse să-i omoare la marginea orașului.

Eră gata să le răpue viața! . . Dar deodată i se întoarse inima, i se făcù milă de bieții copilași nevinovați, care-i tremurau în mâini ca niște turturele și stătù loculii.

De jur împrejurul lui, nu se simția țipenie de om, eră un întuneric de-ți dai cu degetele în ochi și în tot cuprinsul nu se mai auzea decât murmurul pârâului, care curgea spumos și umflat pe la marginea orașului.

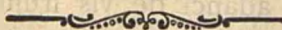
Ca prin minune însă norii se respiră, o steluță zâmbi veselă într'un ochiu de cer albastru și parcă-i zise slujitorului: «Nu omorî pe sârmanii copilași, nu-i omorî, că dacă doarme lumea, te vede Dumnezeu.»

Slujitorul se cutremură, ochii i se umplură de lacrimi, sărută copilașii nevinovați și în loc să-i omoare, îi așează cu grijă într'o albie, care se legănă dinainte-i pe marginea apei și le dete drumul pe pârâu la vale să se ducă în voia valurilor, unde-o vrea Dumnezeu.

Apoi se întoarse acasă și drept dovadă c'a îndeplinit porunca, el taie doi căței, le luă ochii și îi duse plocon împăratului.

(Va urma)

Florea Cristescu.

Stimați Cititori,

Răspândiți revista „Albina” în cercul cunoștințelor D-voastră.

În Iunie.

Pornește vara cu temeiu :

E luna florilor de teiu ;

Și arșița își face loc :

E luna florilor de soc.

Ce hoată ! Are-al ei alaiu

De flori, mirezme, — și din Maiu

Să țure-i place, — de te miri —

Podoaba lui de trandafiri.

Ce zori cu ochi blânzi, senini :

E luna florilor de crini ;

În lungă zi la muncă eși :

E luna rumenei cireși ;

Nopti scurte, somn fără gândiri :

E luna spornicei rodiri ;

Păduri de fire poartă spic :

E-o viață'ntr'un grăunte mic !

Ce seri cu ochi stălucitori :

E luna miilor de flori ;

Numai miros de adieri,

În taina gingașelor seri ;

Și zări adânci de vis frumos

În raza gândului duios ;

Și dulce, tainic legământ

De-acest urit și drag pământ !

N. Rădulescu-Niger.

Plivitul viei.

ntre lucrările culturale ce se fac acum, cea mai de seamă este plevila sau plivitul viei. Această operațiune, ca și cârnitul, este o tăere în verde, căci se aplică în timpul vegetațiunei viei.

Plivitul, astfel cum se practică de multe ori la noi, este cu totul primitiv, căci se leagă o parte din lăstarii dați în jos de arac, iar lăstarii dați din coardele de rod — se leagă de mijlocasiu. Astfel făcut, plivitul are un singur câștig, că ferește lăstarii tineri de vânturi, dar are răul că grămădește la un loc lăstarii și astfel o parte din ei sunt lipsiți de lumină și aer.

Plivitul viei, bine făcut, nu poate fi decât folositor, mai cu seamă când via se taie cu lemn lung și cu cepi. Plivitul trebuie să aibă de scop a asigura coardele pentru anul viitor și a scurta lăstarii cari nu sunt de nici un folos. Operațiunea aceasta nu este grea, dar ca să fie făcută în bune condițiuni, trebuie oarecare băgare de seamă.

La plivit vom avea grijă a lăsa neatinși 2—3 sau chiar 4 lăstari, dați din cepi sau din partea de jos a tulpinei și cari lăstari în anul următor, parte din ei, vor deveni coarde de rod, iar parte cepi. Lăstarii ce vor fi de prisos îi vom tăia de tot. Lăstarii lăsați îi vom împărți pe diferitele părți ale aracului, astfel ca să nu fie unul peste altul și apoi îi vom lega cu teiu sau rafiie. Rânduitul lăstarilor lăsați neatinși pe diferitele fețe ale aracului are de scop ca toți să fie văzuți de soare și să aibă lumină. Dacă viea este pe spalier, atunci lăstarii se leagă de sârmă fiecare în parte, având grija ca să nu fie unul peste altul.

A doua categorie de lăstari verzi de care trebuie să ne ocupăm la plivit, sunt lăstarii dați din coardele de rod. O parte din aceștia au rod pe ei, o altă parte n'au rod de loc. Aceștia din urmă pot fi suprimați cu totul, întrucât vița este destul de bogată în foi. Dacă însă ea este săracă în foi, atunci se pot ciupi numai vârfulurile. La lăstarii cari au rod, se ciupesc vârfulurile dela a 2-a sau a 3-a foaie d'asupra ultimului ciorchine. Dacă este cu puțință lăstarii astfel ciupiți se leagă de arac, de mijlocasiu sau de sârmă. Făcută această lucrare numai cu 8—15 zile înainte de a se deschide floarea, ea are de efect de a întoarce seva și a o strânge mai mult în ciorchini.

D. A. Jeanin, profesor de agricultură, făcând încercări asupra plivitului la diferite varietăți de vițe, a ajuns la următoarele conclusiuni:

1) Ciupitul lăstarilor, făcut câtva timp înaintea înfloririi, schimbă împrăștierea și întrebuintarea sevei, producând astfel modificări mai mult sau mai puțin însemnate în constituția lăstarilor și a strugurilor, modificări cari variază după felul viței.

2) La varietățile supuse muiatului, pare că are o influență mare

asupra ciorchinelui, căci el favorisează legatul (fecundarea) și contribuie la mărirea ciorchinelui. În practică, ciupitul constituie un mijloc destul de puternic pentru a asigura dezvoltarea fructelor destul de numeroase pe coardele lungi.

3) La varietățile ce au ciorchinul strâns și cu boabele îndesate, rezultatele sunt mai puțin constante.

4) Ciupitul nu micșorează bogăția în zahăr a mustului, întrucât el nu a provocat o creștere prea mare a ciorchinelui. Mai mult încă, ciupitul pare că favorizează puțin coacerea rodului.

R. V.

Prăpădenia unui oraș.

ți citit într'unul din numerile trecute ale «Albinei» o notiță despre nenorocirea întâmplată în noaptea de 4 spre 5 Aprilie în America: ați văzut cum s'a prăpădit orașul *San-Francisco*. Două sguduituri groaznice au dărâmat casele din câteva suburbii și apoi focul născut din explozia gazului ce circula prin tuburi și din ruperea firelor electrice, a isprăvit ceea ce cutremurul lăsase încă în picioare.

Orașul acesta eră mare și frumos; unul din cele mai cunoscute din statele-Unite. Statul în care se află el se numia . . . . . cine nui știe numele? *California*. California, țara minelor de aur, mai pe scurt țara aurului. Câți și câți n'au alergat acolo să se îmbogățească! Ce puțini însă au reușit!

Descoperirea minelor a contribuit mult la înflorirea orașului *San-Francisco*. Intemeiat în 1776, el s'a dezvoltat mai ales dela 1848, când s'au aflat izvoarele de aur. Edificii mărețe se ridicau pe străzile lui și o activitate industrială și comercială deosebită îi dădeau o înfățișare plină de viață. Populația se socotiă la 500.000 de suflete.

Dar . . . forțele oarbe ale naturii sunt câteodată mai puternice decât iscusința omului. În locul acestui centru de mișcare, este acum o ruină.

Cu greu ne putem închipui spaima bieților locuitori când cutremurul i-a deșteptat în mijlocul nopții.

Unii au murit pe loc. Alții au isbutit să iasă în stradă, dar acei nu putură înaintă din pricina mormanelor de dărămături ori erau trăsniți de descărcarea firelor electrice rupte cari atârnavu pe strade.

Cutremurul, natural, a trecut repede, dar focul a ținut vre'o câteva zile, căci eră foarte greu, în mijlocul dărămăturilor, să se ia toate măsurile necesare.

La aceasta s'a adaogat mizeria generală, din pricina lipsei de toate cele necesare. Numeroase regimente au intrat în oraș, căutând să țină ordinea, căci în asemea împrejurări se găsesc oameni răi cari se folosesc de nenorocirea semenilor lor, ca să jefuiască. S'au prins destui hoți de aceștia cari despuiau cadavrele, pedeapsa ce li s'a dat a fost strașnică însă: au fost îndată legați de câte un stâlp și împușcați. Au sosit asemenea mii de corturi și lăzi cu ale mâncării și toată lumea s'a așezat cum a putut în mijlocul câmpului.

Din toate părțile lumii s'au trimis telegrame prin care se arăta durerea tuturor pentru nenorocirea orașului. S'au oferit asemenea de peste tot sume însemnate ca să reconstruiască orașul. Americanii însă au hotărît să mulțumească pentru bunavoința acelor cari s'au grăbit să le vie în ajutor, dar să nu primească nici un ban din afară de țara lor.

Se știe că în Statele-Unite ale Americii sunt în adevăr foarte mulți oameni bogați, adică . . . . .
putrezi de bogați, cum zicem noi. Nu este deci de mirare că au luat asemenea hotărîre.

Radu.

A P E L

Subsemnatul, rog pe toți domnii autori, editori, cum și pe toate persoanele caritabile cari iubesc și doresc ridicarea prin cultură a țărânului român, să binevoiască a veni cu cărți folositoare în ajutorul Bibliotecii Parohiale din comuna Cioranca, jud. Buzău.

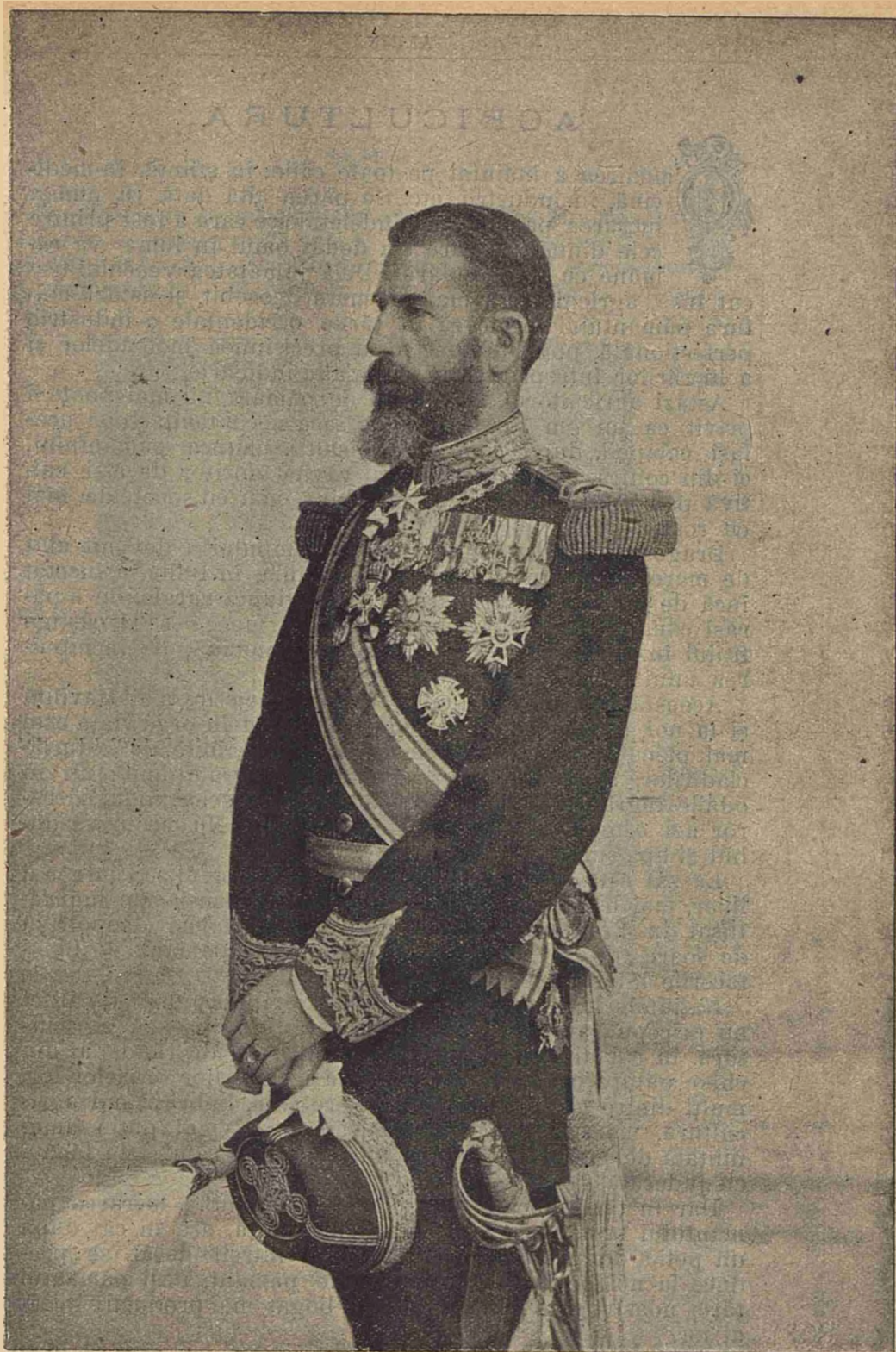
Pr. Paroh, Petre Popescu.

M. S. Regina Elisabeta, în anul încoronării, 1881.

(După „Bul. Armatei și Marinei”).

M. S. Regele Carol I, în anul încoronării, 1881.

(După „Bul. Anuarel și Marinei“).

AGRICULTURA

menirea a înaintat pe toate căile: în știință, în medicină, în industrii, etc. Se părea altă dată că numai lucrarea pământului, îndeletnicire care a fost printre cele dintâiu la care s'a dat omul în lume, va rămâne cu totul îndărăt. Dela jumătatea veacului trecut însă, agricultura a luat un mers deosebit, și astăzi cultura pământului formează în țările occidentale o industrie perfecționată, potrivitându-se prin precisiunea metoadelor și a lucrărilor întreprinse, cu orice altă industrie.

Astăzi agricultorul, lucrătorul de pământ, nu mai poate fi privit ca un om înapoiat, care face neconținut, după același calapod, după cum s'a obișnuit, munca pământului, ci din contră, ca un lucrător cu râvnă, doritor de a-și cultiva pământul din ce în ce mai bine, mai cu socoteală, mai cu rost.

Dragostea omului pentru munca câmpului a devenit atât de mare, în cât în Franța, în Germania, în Italia, a încetat încă de mult acea înclinare a populațiunii rurale, de a părăsi căminul lor, ogorul lor, pentru a merge să și câștige traiul în orașe, către care eră atrasă, momită, de închipuirea unui traiu mai fără osteneală.

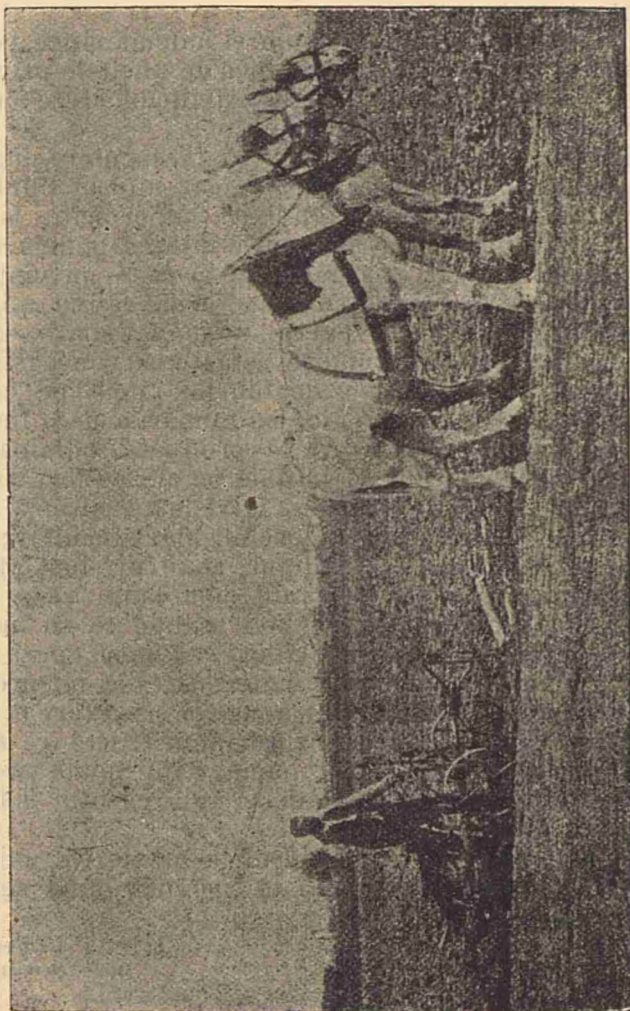
Această pornire a sătenilor este vremea de a fi stavilită și la noi, căci nu, de o mie de ori nu, nu în oraș viața este mai plăcută; nu pe străzile strimte, mărginite de zidurile clădirilor, omul trebuie a se simți mai mulțumit; nu în odăile îngrămădite una peste alta ale orașelor, odăi al căror aer este stricat, se găsește sănătatea. Nu acolo văzduhul și apa sunt mai sănătoase.

La sat este fericirea vieții, la țară, aci omul se simte mai liber, mai la el acasă, mai stăpân pe el însuși, mai neîncătușat în firea lui, putând fiecare a se folosi deopotrivă de soare, de aer, de apă, de lumină, de pământ, de binefacerile lui Dumnezeu.

Națiunile luminate, ca Francezii, Nemții, Englezii, de altfel au priceput, au simțit binele pe care-l înfățișează agricultura, în cât din sânul lor, și nu dintre cei de rând, dar din chiar pătura cea mai de seamă a locuitorilor orașelor lor, mulți dintre ei, au luat calea spre sate, îmbrățișând agricultura, meserie dulce, liberă, sănătoasă, mai puțin amenințată de pierderi ca multe altele, atunci când este făcută cu judecată și stăruință.

Dar în țările locuite de pomenitele națiuni, lucrarea pământului se face cu mai multă chibzuință, așa în cât după un petic de pământ, iesă indoit și întreit decât se produce la noi pe aceeași întindere de pământ, deși pământul țării noastre este neînchipuit mai bogat, mai productiv decât al lor.

Noi Români avem puțin câștig dela pământ, căci îl muncim rău, ei câștig mult căci îl lucrează cu iscusință și fără preget, săpândul, fărâmițându-l, întorcându-l, scormonindu-l și rostogolindu-l neîncetat și în felurite chipuri.

Cum se face agricultura în străinătate.

Noi nu îngrijim mai de loc pământul: dacă el este umed, băltoș, așteptăm dela soare ca să-l usuce, dacă este uscat sau secetă, ne jeluim cerului, cerșindu-i ploaie. Ei din contră dă umezeala trebuincioasă pământului lor, prin irigațiuni (șanțuri cum fac Bulgarii la grădinării), sau svântă pământurile prea umede, mocirloase, prin lucrări meșteșugite, prin drenaj, așa în cât nu au atâta teamă de secetă, sau ploaie prea multă.

Ei hrănesc pământul, dându-i îngrășămintele trebuincioase, pentru ca la rândul său să poată nutri plante și arbori ca: grâul, ovăzul, porumbul, mărul, părul, etc., ce se seamănă sau să sădesc pe el. Noi nu ne slujim mai de loc, nu de alte îngrășăminte, dar nici de băligar, care adesea se pierde fără nici un folos.

Ei întrebunțează instrumente bune și îndemnatice, pe câtă vreme mulți dintre noi ne servim încă de uneltele primitive.

Englezii, Nemții, Francezii, Ungurii, Italianii, cresc animale alese potrivite pentru munca câmpului.

Noi mai toți ne ajutam cu niște vite fără putere, îngrijite ca vai de lume. Nu avem mai de loc cai, nu zic buni, dar nici chiar bunișori, ci cai slabi, mici, piperniciți, istoviți. Românul arată din ce în ce mai puțin interes pentru îmbunătățirea animalelor lui, mergând în această privință din rău în mai rău; și pe când până mai acum câțiva ani, dacă aveam durerea că nu mai avem cai, ne mângâiam în schimb că avem vite, vaci și boi frumoși, astăzi însă și această credință a început a se clătina deabinele, vitele pe care le avem ne mai corespunzând nici ca număr nici ca însușiri, cu acelea pe care țara noastră le producea odinioară.

Să căutăm dar ca și noi să imităm pe agricultorii străini, să cugetăm bine, și să facem ca și lfoldele noastre să fie lu crate și cultivate în chip mai deosebit, mai stăruitor; să le îngrijim, să le îngrășăm cu băligar, acest product atât de prețuit pentru agricultură. Românul dela câmp să-și muncească fără răgaz ogorul lui; cel dela munte, să se îndeletnicească cu cultura pomilor fructiferi ca: meri, peri, nuci, pruni, etc., căci este păcat de Dumnezeu ca să nu profităm de pământul și frumusețea țării noastre, și să facem să înceteze de a se mai introduce în România fructe, ce se fac și la noi, din alte țări, al căror pământ nu poate produce nici odată gustoasele pere românești, sau plăcutul măr crețesc.

Să ne îndrumăm cu tot dinadinsul la creșterea animalelor, cunoscut fiind că nu se poate închipui bună agricultura, fără bune vite.

Irimia Popescu.
Medic-Veterinar.

Vorbe înțelepte.

— Acei care scot prietenia din viață par ca și cum ar scoate soarele din lume, căci ea este cel mai frumos dar pe care ni l'a dat bunul Dumnezeu.

— Ce este mort, nu mai mișcă.

— Ce este din inimă merge tot în inimă.

— Fiecare om poate spune câte capre sau oi are, dar nu câți prieteni.

CANTEC DE PRIMĂVARĂ

PE DOUĂ VOCI EGALE

Moderat.

Muzica de Grig. Teodossiu.

mf
Ver-de-i crân-gul și câm - pi - a, Mân - dre

flo - ri - le'n flo - resc; Cân-tă'n a - er cio - căr

li - a, De cânt co - drii clo - co - tesc. Cân - tă'n

a - er cio căr - li - a, De cânt co - drii clo-co-tesc. Pri-mă-

f va - ra a so - sit, *p* Bun so - sit, *f* bun so - sit! Pri-mă-

p va - ra a so - sit, Bun so - sit, bun so - sit.

Căsătoria regelui Spaniei.

Alfonso al XIII-lea, regele Spaniei, și-a serbat zilele trecute căsătoria cu principesa Ena de Battenberg, nepoata reginei Angliei.

A fost un eveniment însemnat, la care au luat parte trimiși din toate țările europene, cum și din alte continente.

Mulți suverani erau reprezentați prin principii moștenitori sau prin principii din familia regală ori imperială; alții trimisese misiuni speciale. Din țara noastră s'a dus d-l J. Lahovari, ministrul afacerilor străine.

Programul serbărilor a fost foarte bogat. S'a început cu câteva zile înainte de 18 Maiu — ziua căsătoriei — și a urmat câteva zile după aceea.

Din nenorocire, ziua cea mai însemnată a sărbătorilor a fost turburată de o crimă groaznică. Un anarchist a aruncat o bombă asupra trăsorii în care se află regele și regina, când se întorceau dela biserică după ce li se dase binecuvântarea. Această bombă, destinată să omoare pe suveran, a căzut la picioarele cailor, a sfărâmat o parte din trăsură, a ucis cai, a ucis chiar oameni. Ofițeri, soldați și câțiva privitori au fost zdrobiți, alții mulți răniți grav.

Regele și regina au rămas neatinși.

A doua zi s'a făcut înmormântarea victimelor cu mare pompă. Familiile celor morți au căpătat pensuni din casetă regală.

Nebunul care a săvârșit crima, și care reușise să fugă din pricina zăpăcelii generale, a fost prins de un jandarm. A încercat din nou să fugă, dar văzând că este cu neputință, a omorât pe jandarm și apoi s'a sinucis.

T.

Alcoolul și exercițiile fizice.

O interesantă conferință s'a ținut zilele trecute în orașul Geneva. Un deputat de-acolo, om iubitor de exerciții fizice și de excursiuni, a vorbit despre experiențele sale în privința alcoolului.

Mulți dintre noi zicem că «la drum» trebuie să bei mai mult decât de obicei, că băutura dă putere. Câți oameni cari nu gustă rachie decât din an în

Paște — cum se zice — sunt foarte dispuși să înghită două ori trei pahare când se află în călătorie!

Ei bine, aceasta e o greșală. Am spus-o și altă dată și vedem cu bucurie că de aceeași părere e și conferențiarul de care pomenim.

El zice că, în ce privește exercițiile, alcoolul este mai primejdios decât împrejurările obișnuite. La excursiuni, la jocuri, etc., omul are trebuință de curaj, de stăpânire de sine și de energie. Toate aceste însușiri se paralizează, dacă bea alcool. Bând, omul slăbește, se paralizează.

În primul rând, vederea nu ne mai slujește bine. De aci o sumă de nenorociri. Unul, urcat pe bicicletă, se urcase pe un deal destul de nalt; se odihniase acolo și băuse ceva «ca la drum». Când să se scoboare, i s'a părut (și-a spus-o unui tovarăș, care nu băuse) că drumul și la întoarcere tot urcă și că trebuie să se silească pentru a-și face mașina să se miște. . . Rezultatul a fost că s'a dus ca un vârtej la vala, s'a lovit de un pom și acolo a rămas.

Alcoolul nu dă forță, ci un soi de turbare; nu dă curaj, ci fanfaronadă; nu dă stăpânire de sine, ci nebunie.»

R.

Dări de seamă.

D-l Const. G. Ionescu, cunoscut profesor la liceul Lazăr din București, a scos de sub tipar o carte cu titlul: *Organizarea liceului în Germania și la noi*.

Chestiunea pe care o îmbrățișează autorul în cartea sa fiind de actualitate, credem nemerit de a resumă această lucrare, cu atât mai mult cu cât d-l Ionescu ne prezintă în ea pe lângă istoricul chestiunii și părerile a multor pedagogi de seamă din Germania.

Cartea este împărțită în 6 capitole: *Capitolul I* se ocupă de liceul vechiu unitar față de liceul nou trifurcat, scoțând în relief avantajele celui din urmă; *Cap. II* descrie fazele prin care a trecut liceul trifurcat în Germania, și după ce arată aprobarea dată de pedagogii Germani acestei forme a liceului, demonstrează folosul pentru noi a caracterizării învățământului trifurcat al Germaniei; *Cap. III* tratează despre fundamentul unitar al liceului trifurcat în Germania. După ce enumără diversele

tipuri de licee trifurcate în Germania, arată superioritatea liceului nostru trifurcat asupra trifurcării germane.

Cap. IV coprinde considerațiuni asupra organizării liceului la noi. În acest capitol autorul dovedește prin paralelism de citații, că organizarea trifurcării liceului nostru e superioară celei a liceului din Germania și scoate în evidență calitățile liceului nostru asupra spiritului de metodă și de programe pe care el se bazează.

Cap. V se ocupă de evoluțiunea ideilor d-lui Spiru Haret, fostul Ministru al instrucțiunii, asupra chestiunilor de organizare a învățământului secundar.

În acest capitol se arată tot ce a făcut fostul Ministru pentru învățământul secundar, desfășurând pe larg vederile ca și procedurile D-sale, atât în ce privește programele și rolul școlii, cât și a chemării profesorilor, și, în fine :

Cap. VI formează concluziunile, în care se arată motivele cari au făcut să se întârzie înlăturarea legii dela 1864, și încercările de distrugere a organizării date învățământului secundar și în particular a organizării liceului.

În scurtul rezumat al capitolelor, se poate vedea însemnătatea lucrării d-lui Ionescu.

În ea se oglindește întreaga organizare dată liceului trifurcat de astăzi, cu arătarea motivelor ce au călăuzit pe cei ce l-au făcut, arătând în acelaș timp roadele folositoare ce poate da. D-sa discută pe larg această importantă chestiune și nu se mulțumește a arăta numai superficial deosebirea între liceul unitar și cel trifurcat, ci bazat pe părerile pedagogilor celor mai însemnați din Germania, scoate în evidență bunele ca și rălele unui sistem față de cel-lalt.

Dela Corod.

De pe Domeniile Coroanei

În zilele de 16—18 Maiu a. c., d-l Ion Kalinderu a inspectat Domeniul Coroanei Domnița din jnd. Râmnicul Sărat.

Ca totdeauna, d-sa a vizitat și școlile, bisericile, primăria și societatea economică culturală, fiind primit de autorități și de numeroși locuitori, cărora le-a dat diferite povețe. A rămas peste tot mulțumit, în deosebi la școlile, unde a felicitat pe învățători și a distribuit elevilor cărți folositoare și tablouri.

Cu această ocazie, d-sa a dispus să se facă cu cheltuiala Administrației Domeniului Coroanei, un local de școală cu o clasă, în cătunul Corbeni, precum și mai multe reparații la biserici și celelalte școlile.

La societatea economică-culturală «Spătarul Milescu», în-

temeiată după îndemnul d-sale, a ținut o vorbire mai lungă sătenilor, despre însemnătatea asociațiunii lor și mai ales despre spiritul de economie, de care trebuie să fie pătrunși, dacă vor să prospereze.

DE LA SAȚE

În ziua de 21 Maiu a avut loc a treia serbare școlară, în comuna Isvoru, jud. Olt, în scop de a se procura îmbrăcăminte la școlarii săraci și spre multe îmbunătățiri pentru școală.

Dumnezeu a vrut ca această comună să aibă printre sătenii săi, un om de inimă, bun, credincios, cu milă pentru cei scăpați și urgisiți de soartă; om modest la vorbă și la port, dar mare prin faptele ce săvârșește, contribuind la ridicarea nivelului cultural al sătenilor. — Este vorba de d-l Costache Pârșoagă, cunoscut tuturor din județele vecine, ca om de cinste și harnic peste măsură!

După ce și-a măritat cele șase fice ale sale, grija sa s'a îndreptat spre locașul de cultură al poporului, spre școala satului. căci biserica satului este clădită deja de mult, tot de acest bărbat împreună cu fratele său Nae Pârșoagă.

Localul vechiu al școlaei ne mai corespunzând cerințelor igiene și fiind prea mic față de numărul mare al copiilor de școală, acest bărbat a clădit pe a sa cheltuială un local nou, cu două sale mari și înzestrate cu tot mobilierul ce se cere unui asemenea local.

Școala comunală «Costache Pârșoagă» a fost inaugurată anul trecut la 14 August, susținând tot pe a sa cheltuială postul celui de al II-lea învățător, timp de trei luni, până când Ministerul l'a prevăzut în budget. Anul acesta, de ziua numelui său, a ținut să se înveselească nu numai dânsul cu prietenii cari veniseră din toate părțile, pentru a-i ura încă vieață lungă și fericită, dar să înveselească și inimele micilor copii de școală.

În această zi, la orele 3 după masă, în curtea școlaei a împărțit la 60 de copii mintene, veste și pălării, iar fetelor basmale pentru cap. Apoi a urmat serbarea.

Serbarea s'a început la ora 3½, p. m. prin «Imnul Regal», după aceea urmează o cuvântare, ținută de d-ra învățătoare Niculina Popescu, arătând faptele și multele îmbunătățiri făcute de d-nul Costache Pârșoagă acelei comuni; între faptele mari și laudabile ce a făcut pentru comună este și frumosul local de școală construit de dânsul, de oarece acest om de bine are dorința de a vedea cât mai neîntârziat populațiunea rurală ridicată la un grad mai înalt de cultură și cu cunoștințe mai solide în toate direcțiunile. A urmat apoi «De necaz», piesă teatrală; «Mai ad'una», piesă teatrală; «Dinu Sergentu», piesă teatrală; «Povestea vorbii», piesă teatrală. În tot timpul serbării a fost viu aplaudați micii elevi ai acestei școli. Serbarea s'a terminat prin Marșul dela 1848.

Succesul serbării a întrecut toate așteptările. D-ra N. Popescu, a fost mult felicitată pentru munca și tragerea de inimă cu care lucrează.

Seara a fost bal la care au luat parte: Prințul Brâncoveanu, d-nii Alexandru Iliescu, Tache Protopopescu, Nicolae Popescu, Florescu, Pârșoagă, Stoenescu, Vlădescu și toți ginerii d-lui Costache Pârșoagă cum și multe persoane din Pitești, Slatina, și mulți d-ni proprietari din împrejurimi. Cei mai mulți domni și d-șoare erau în costume naționale. Tombola, condusă cu multă dibăcie de d-l Stoenescu, a dat un bun rezultat.

* * *

În com. Potlogi din jud. Dâmbovița, în ziua de 24 Maiu, s'a pus bazele unei noi societăți cu numele «Salvarea sănătăței», în scopul de a se întreține infirmeria Cercului, cu medicamente și alte ajutoare ce s'ar putea da din cotisațiunile lunare ale membrilor, după voie, dela 50 de bani în sus; iar din fondul de rezervă al societății, ce se va formă din donațiuni, să se facă o bae populară.

Inițierea acestei societăți a bucurat pe toți sătenii, cari su-făr de lipsa medicamentelor, mai cu seamă în timpul verei; La discutarea statutului în mijlocul unei adunări din tot ce comuna avea de frunte, a fost de față, din întâmplare, și d-l Spiru Haret, care a umplut de bucurie inimele tuturor, fiind cunoscut ca cel ce a semănat sămânța cea bună a societăților în țarina poporului dela sate.

Întâmplarea a fost că: d-l Spiru Haret hotărnicind moșia Potlogi, a d-nei Zoe Brâncoveanu, a fost prins de o ploaie to-rențială și a căutat adăpost în primărie, tocmai în momentul când și membrii se ocupau cu aprobarea statutului, în una din salele primăriei.

D-l N. Dobrescu, proprietar la Cârpeniș, proclamat ca Preșe-dinte de onoare al societăței, cunoscând pe d-l Haret, l'a pofit în sala adunării, unde a fost primit cu salve de aplauze.

D-sa s'a întreținut cu învățătorii și preoții ce erau de față și după invitația ce i s'a făcut de a lua parte în discuțiune, a prim-it cu mare plăcere. Cetindu-se statul de către învățătorul di-riginte, articol cu articol, D-sa a dat mai multe deslușiri.

După aprobarea statutului și alegerea membrilor, D-sa a urat din inimă, și cu o vie bucurie, progres și durată acestei socie-tăți. D-l învățător diriginte i-a mulțumit, zicând:

«Toți suntem datori a aduce omagiile noastre, aceleia care a știut să sădească în inima poporului dela sate idea de societăți, și acela sunteți D-voastră.»

La care d-l Haret a răspuns scurt:

«Sămânța bună, în pământ bun aduce roade!»

La plecare s'a înscris ca membru donator al societății.

Asistent.

MULȚUMIRI

Comitetul pentru clădirea bisericii filiale S-ții Voivozi din că-tuna Tarnița, parohia Baia de Aramă, județul Mehedinți, aduce mulțumiri d-lui deputat N. D. Spineanu din T. Severin, pentru darul de 100 lei, făcut pentru clădirea zisei biserici.

Lista oficială a lotăriei «Buna-Vestire» din Buzău.

A 2-a tragere efectuată în ziua de 30 Aprilie 1906.

No. 227393 a câștigat 1.000 lei.

Următoarele numere au câștigat câte 100 lei fiecare :

4779	71898	86193	178203	238315
15833	73361	162313	189772	270762

Următoarele numere au câștigat câte 50 lei fiecare :

20374	69963	146915	174780	203846	254908	290584
52548	72813	162304	191408	217908	267223	293266
59040	90337	165402	199121	224017	272538	

Următoarele numere au câștigat câte 20 lei fiecare :

2281	49667	87508	123125	161884	195363	227326	256018	279138
6065	55601	90419	126638	162389	197222	227540	257022	279537
7408	60423	90870	133411	162653	197270	227897	260498	279660
7662	63481	91818	133452	163125	199310	228633	262976	280187
11131	64854	92023	134054	163274	199461	228767	263896	284122
11338	66019	92683	134599	167962	199540	229454	264182	288252
14467	66425	92750	138251	168731	200102	230330	265057	290280
14597	68182	94645	138867	174762	200512	231662	267044	291067
14857	68643	96500	140878	175673	202558	232300	267949	292096
16098	69083	96940	142087	178640	203516	232612	268054	293113
22577	69317	97809	142493	178640	207504	234605	268838	293149
27615	71509	97852	146082	181567	208243	234610	269702	293160
29097	71754	98474	148872	181713	209758	236352	270067	293186
31115	73170	98939	149190	183166	211110	236901	270100	293868
32094	75702	99124	150871	183587	212512	239409	270502	293911
32458	76072	99410	151108	184285	213016	244627	270653	293988
33866	76615	101963	151949	184300	217121	245991	270810	294475
35587	78040	104237	152515	184664	218117	246155	271389	295215
37532	78538	107901	152696	185582	220353	247911	271790	296268
42047	79037	108871	153211	189175	221497	248073	272492	296795
44106	79148	111207	153509	191416	222691	248529	272504	296978
46074	79674	111413	154406	192166	223276	248769	274518	297710
47714	80545	113763	155806	193463	223533	250364	275255	297958
49377	81192	115184	156206	194526	223875	250681	275666	298675
49559	84590	121111	158242	195310	225007	252510	278338	299467

Plata câștigurilor se va face la d-l N. Paraschivescu casierul Loteriei, la prezentarea biletului câștigător, iar câștigurile nere-

clamate în timp de șase luni de astăzi, vor rămâne în folosul Bisericii.

Biletele necăstigătoare la prima și a 2-a tragere, sunt valabile și pentru a 3-a tragere a cărei zi se va fixa în urmă.

Cronica Săptămânii.

M. S. Regele și veteranii.

Sâmbătă, 27 Maiu, MM. LL. Regele și Regina au primit la orele 2 după amiază, delegațiunea veteranilor de grade inferioare «Coroana de oțel», care a venit să prezinte Majestăților Lor felicitări și urări în numele veteranilor războiului independenței cu prilejul jubileului de 40 ani de domnie a M. S. Regelui.

Delegația societății compusă din d-nii: I. Luțescu, președinte; H. Costescu și F. Stoica, au prezentat Majestăților Lor un frumos tablou, reprezentând scene din timpul războiului, iar președintele a citit o inimoasă cuvântare.

Majestățile Lor au mulțumit călduros delegației, asigurându-le de Înaltul Lor sprijin și au binevoit a convorbi îndelung, interesându-Se de aproape de păsurile veteranilor.

Deschiderea expoziției naționale din București.

Duminecă 4 Iunie, are loc deschiderea solemnă a expoziției naționale din București, în fața M. L. Regelui și Reginei, a A. L. Regale Principele și Principesa României cu micii Principi, a guvernului și a miniștrilor străini.

Programul serbării este destul de bogat: ziua, bubuituri de tunuri, cântece de muzici militare, de lăutari și de coruri, serviciul religios slujit de I. P. Mitropolitul Primat, discursuri, etc., iar seara va fi un mare concert la Arenele romane și iluminări. La deschiderea expoziției, M. S. Regina va tăia ghirlanda de flori care încheie intrarea la expoziție și se vor ține discursuri de către d-l Ministru al domeniilor și d-l Comisar general al expoziției, cărora le va răspunde M. S. Regele, declarând expoziția deschisă.

Dela societatea „Țesătoarea“.

Societatea «Țesătoarea», din București, care are scopul de a încuraja răspândirea creșterii gândacilor de mătase, a organizat un serviciu pentru înlesnirea vânzării gogoșilor de către cultivatori. În acest scop, ea a găsit prăvălii de desfacere, mai ales în Italia și a isbutit ca soc, Băncilor Populare să îngăduie controlorilor acestor bănci ca să facă cumpărături de gogoși dela țărani, în timpul inspecțiunilor. Pe de altă parte societatea a mai delegat cumpărători în orașele T. Severin, T. Jiu, Craiova, Caracal, Alexandria, Slatina, Pitești și Târgoviște, căci în județele de care țin aceste orașe se cresc mulți gândaci de mătase.

În București, societatea a deschis un birou de cumpărare pentru jud. Ilfov în str. Popa Lazăr 4, unde vor fi trimise toate cumpărăturile făcute în țară pentru străinătate.

Monedele de 5 și 10 bani de aramă.

Ministerul de finanțe a scos din întrebuințare pentru public

monetele de aramă de 5 și 10 bani pe ziua de 1 Iunie; însă a dat ordin administrațiilor financiare ca neguțătorilor să le primească aceste monede «până la 30 Iunie, cel din urmă termen ce se mai acordă pentru retragerea lor. Monetele de aramă de 1 și 2 bani vor avea curs și dela 30 Iunie înainte.

Moartea unui membru al Academiei Române.

Bătrânul botanist Porcius Florian, membru al Academiei Române, a încetat din viață în Rodna-Veche (Transilvania) în etate de 90 ani. E născut la 28 August 1816 în orașelul Rodna-Veche, districtul Năsăudului. A studiat școala militară germană din Năsăud, gimnaziul în Blaj și Cluj. La 1844 fu trimis de comanda regimentului al II-lea român de graniță la Viena, spre a studia școala superioară de pedagogie. În acelaș timp ascultă și la universitate cursurile de botanică și economia rurală.

După întoarcere a fost numit învățător la școala primară superioară din com. Zagra, mai târziu la școala militară din Năsăud. După revoluția dela 1848 trecu în administrație. La 1861, la înființarea districtului românesc al Năsăudului, fu ales judecător cercual, iar la 1867 vicomite al districtului Năsăud. La 1882, ales membru al Academiei Române din București. Porcius s'a ocupat cu mare râvnă de botanică, descoperind specii și varietăți noi de plante. Sta în corespondență cu cei mai însemnați botaniști din Austro-Ungaria și străinătate.

Repauzatul se bucură de multă stimă și iubire printre conceținenii săi, de aceea moartea sa e regretată de toți.

Inaugurarea unui monument în Bârlad.

Duminică 28 Maiu, s'a inaugurat în orașul Bârlad monumentul ridicat în amintirea eroilor bârlădeni căzuți în războiul pentru independență. Acest monument este așezat în fața școlii normale «Principele Ferdinand».

Monumentul se compune dintr'un soclu de marmură în vârful căruia se află o aquilă de bronz, stând pe o ghiulea. Pe trei din fețele soclului se află 3 plăci de bronz cu următorul cuprins: Pe prima față, «In al 40-lea an de domnie glorioasă a M. S. Regelui Carol I, ridicatu-s'a acest monument în amintirea vitejilor: Arion Gheorghe, caporal și Niță Sandu, din orașul Bârlad, morți pentru patrie în războiul de neatârnare 1877—78, Ministrul al cultelor și instrucțiunii publice, fiind d-l Mihail Vlădescu, iar primar al orașului d-l Th. Emandi». Pe fața din stânga soclului: «Elevii școlii normale admiratori».

Pe fața din dreapta soclului este numele inițiatorilor.

Monumentul are înălțimea de 6 m. E lucrat de sculptorul Giotta Paula; iar autorul proiectului monumentului este d-l conductor de poduri și șosele Papiliu Carp.

S'a oficiat mai întâiu o panachidă la biserica catedrală pentru pomenirea eroilor morți. Apoi, s'a făcut la școala normală inaugurarea monumentului. P. S. Episcopul Konon a oficiat serviciul divin și în urmă s'a desvelit monumentul. Au vorbit d-nii: Patriciu, Vlădescu, ministrul instrucțiunii, elevul Șerban Constantin și alții.

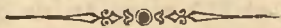
S'au depus mai multe coroane pe monument.

Serbările pentru Corneille.

Zilele acestea se va serbători la Paris al treilea centenar al lui Corneille. Duminică, 14 Maiu, s'a inaugurat statua acestui mare scriitor. Ea a fost aşezată în piaţa Panteonului, măreţul edificiu în care se aşează rămăşiţele pământeşti ale acelor care prin faptele lor au onorat patria.

Situaţia politică în Ungaria.

În Ungaria situaţia politică s'a mai potolit. Noile alegeri s'au terminat şi parlamentul s'a deschis zilele trecute.

Bibliografii

Au apărut: **Coroana divului Traian** de Dr. I. G. Apostoleanu, fost inspector sanitar şi medic primar al spitalului din Dorohoiu, cu două planşe De vânzare la toate librăriile din ţară cu preţul de lei 1,50 bani

* **Conferinţi de igienă şi medicină populară** de Dr. N. Lapteş. de vânzare la toate librăriile, preţul 50 bani

* **Satul viitorului** piesă pentru teatrul sătesc de Dr. N. Lapteş, de vânzare la toate librăriile, preţul 50 bani.

* **Activitatea Camerei de Comerţ circ. III-a Ploeşti**, compusă din judeţele Prahova, Buzău şi Dâmboviţa. Această lucrare foarte interesantă a fost întocmită de d-nii Ioan K. Gogălniceanu preşedintele acestei camere şi Al. Pretorian secretar, conform hotărîrii luată de d-nii Preşedinţi ai Camerelor de Comerţ din ţară spre a fi depusă la expoziţia naţională din anul acesta.

* **Finis coronat opus** de un Oltean. De vânzare la librării.

* **Istoricul Bibliotecii „Urechia”** din Galaţi, întocmit de Valeriu. Surdu, bibliotecar, cu mai multe planşe şi vederi a localului şi sălilor acestei biblioteci, cum şi chipul patronului ei V. A. Urechia.

* **Patruzeci de ani în industria petrolului** din România (1866—1906), de cunoscutul specialist Constantin Alimăneşteanu. Este o lucrare foarte interesantă, căci cuprinde pe scurt istoricul industriei petrolului la noi.

* *Dare de seamă despre starea economică a judeţelor: Prahova, Buzău şi Dâmboviţa, cari compun circumscripţia III-a a Camerelor de Comerţ cu reşedinţa în Ploeşti.*

Acesta este titlul unui volum de 253 pagini octav, întocmit de d-l I. K. Gogălniceanu, preşedintele Camerei de Comerţ din Ploeşti şi d-l Al. Pretorian secretarul aceleiaşi camere, conform hotărîrii luată de Preşedinţii Camerelor de Comerţ din ţară spre a fi depusă la expoziţiunea naţională din a. c. Această lucrare face cinste autorilor ei, atât prin felul metodic cum este rânduită cât şi prin datele amănunţite ce ea cuprinde. Din citirea ei cel mai nepreţuit poate să-şi dea socoteala de bogăţia judeţelor de care se ocupă, cum şi de lipsurile de cari suferă.

Ar fi de dorit ca această lucrare să fie pusă în vânzare pe la librării, căci ea interesează foarte mult pe cei ce se ocupă cu starea economică dela noi.

* P. S. Arhieru Sofronie Craioveanul a dat la lumină într'o broşură de peste 100 pagini: *Vieţa şi operele lui Immanuel Kant.*

Preţul broşurei este lei 2 50 şi se găseşte la toate librăriile.

Dela Corod.

„STEUA“

Societatea «*Steaua*» are descope a lucra pentru întinderea învățaturii în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijloacele legitime, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotizația este de cel puțin doi lei pe an, iar pentru învățatori, preoți rurali și săteni, de cel puțin un leu pe an. Fiecare membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotizația pe un an, se pot adresa d-lui *Spiru C. Haret*, strada Verde, București.

Comitetul: *Președinte*, Ioan Kallindern, *Președintele Academiei Române*. — *Vice-președinte*, Sava Șomănescu, mare proprietar, fost senator. — *Administrator și casier*, Spiru C. Haret, fost Ministru, profesor universitar. — *Secretar*, Const. Banu, profesor secundar, fost inspector școlar. — *Membrii*: Petre Gârboviceanu, fost Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, profesor la Seminarul Central și director al Șc. Normale a Societății pentru învățatura poporului român; I. Dimitrescu Procopie, fost senator, fost Primar al Capitalei; M. Vlădescu, Ministru, profesor universitar; Cristu S. Negoescu, administrator al Casei Școalelor, profesor secundar; Dim. Cecropid, institutor. — *Cenzori*, Const. Alimăneșteanu, inginer de mine; Preotul econom Const. Ionescu, profesor secundar; Const. Alexandrescu, institutor.

Membri înscriși și cotizațiuni plătite (urmare).

D. Bălan (Mădeni-Suceava), 1 leu; Vasile Gafița (Sabașa-Suceava), 1 leu; L. Smidt (Sabașa-Suceava), 1 leu; Vasile Diaconescu (Borca-Suceava), 1 leu; Mihai Pantelimonescu (Borca-Suceava), 1 leu; August Benian (Borca-Suceava), 5 lei; E. Bliemel (Borca-Suceava), 1 leu; Gh. Diaconescu (Târcoasa-Suceava), 1 leu; Ioan Agapie (Borca-Suceava), 1 leu; Luizi Buzzi (Borca-Suceava), 1 leu; Vasile Nistor (Borca-Suceava), 50 bani; Dumitru Mahalau (Borca-Suceava), 50 bani; Iacob Pantir (Borca-Suceava), 1 leu; Ștefan Găină (Borca-Suceava), 1 leu; Toader Găină (Borca-Suceava), 50 bani; N. Nicu (Borca-Suceava), 50 bani; Popovici Const. (Borca-Suceava), 1 leu; Petroșan Const. (Borca-Suceava), 1 leu; Pleșescu Nicolae (Borca-Suceava), 2 lei; N. Crețu (Borca-Suceava), 1 leu; Pr. Sim. Vasiliu (Tarcășu-Suceava), 1 leu; Arsinte Toader (Farcaș-Suceava), 1 leu; Ioan Popescu (Borca-Suceava), 1 leu; Vasile Bejan (Borca-Suceava), 1 leu; Gustau Vasile (Borca-Suceava), 1 leu; Pape (Borca-Suceava), 2 lei; Const. V. Andrieș (Peatra-Neamțu), 5 lei; N. N. Albu (Piatra-Neamțu), 20 lei; C. G. Nanu (Siliștra-Buhuș), 20 lei; Z. C. Isăcescu (Piatra-Neamțu), 5 lei; I. T. Crețulescu (Orbic-Costișa-Neamțu), 5 lei; Irina Arghiropulu (Orbic-Costișa-Neamțu), 15 lei; Al. Gheorghiu (Piatra-Neamțu), 2 lei; Dumitru Zauvell (Tg.-Neamțu), 2 lei; Al. Ionescu (Costișa-Neamțu), 2 lei; C. Fedeleş (Tazlân-Neamțu), 2 lei; B. N. Stan (Hârtop-Serbești-Neamțu), 1 leu; V. Rădulescu (Piatra-Neamțu), 2 lei; C. Letter (Ghigolești-Serbești-Neamțu), 1 leu.

Numărul membrilor înscriși cu începerea anului 1903 și până în prezent este de 900; iar veniturile societății, tot în acest timp, sunt de 2.713 lei și 10 bani,

(Va urmă în numărul viitor).

NICOLAE LUPAN

24, Calea Victoriei, București.

■ PALARII, PALARII, PALARII ■

moi și tari, culori și negre

primesc zilnic

Noutăți diferite.

■ GHETE, GHETE, GHETE ■

pentru Dams, Bărbați și Copii

Fabricațiune proprie

Atelier special pentru comenzi

Primesc blănării în păstrare.

52-13.

THE BANK OF ROUMANIA, LIMITED

Capital Lire sterline 300.000 deplin
vărsat. Sediul Londra. Sucursala Bu-
curești.

Comitetul central: la Londra
Lachlan MacIntosh Rate,   "
G. I. Goschen   "
Vicomtele Duncannon   "
E. W. H. Barry   "
Robert Hamilton Lang   "
Demetre de Frank   Viena
P. Naville   Paris
Ad. Vernes   "

Directori: { C. A. Stolz
              E. E. Goodwin.

Censori: Ioan Kalinderu, Demetru
Ioan Ghika și Arthur Green.

Sediul social:

Londra 7 Creat Winchester street.
Sucursala: București, Piața sf. Gheor-
ghe.

„NAȚIONALĂ”

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE, BUCUREȘTI
Capital în acțiuni întreg vărsat în
aur . . . . . Lei 2.000.000

Fonduri de rezervă
compuse din prime
și daune 3.955.688.76

Idem format din capi-
tal și alte rezerve 1.075.842.60

Total în aur Lei 7.052.531.36

Daune plătite . . . . . Lei 33.000.000

Vice-președinte A. Băicoianu.

Dir. general E. Grünwald.

„NAȚIONALĂ” asigură contra in-
cediului, a „grindinei”, contra riscu-
lui pierderii valorilor. Asigurările
pentru viață sunt primite în toate
combinațiunile obișnuite ca: «cas de
moarte, supraviețuire, zestre și rentă».
Sediul social în palatul Societății din
str. Doamnei No 12, București. Re-
presentanță generală în București,
str. Smârdan No. 4. Agenții în toate
orașele din țară.